

Bernhardilaiset.

Tämä "pysty" nyt ei liity tämänpäiväisiin haukkujaisiin muuta kuin siitä, että bernhardilainenkin on rotukoira. Onko sillä kaikissa tapauksissa ukupuu, niinkuin jokaisella tämänpäiväisen näyttelyn haukkujalla, vai ekeekö se niinkuin sen entisen isännän piski... no, se on asia erikseen.

Sympaiani ovat aina olleet erikokoisesti bernhardilaisen puolella. Sen katseessa on filosofin ajatuksen syvyyttä, maailmanmiehen elämäntuntemusta ja humanistin lempeyttä. Sen uuret luppakorvat herättävät ehdottomasti luottamusta. Sen tuuheat korvat tekee sen hieman lylleröiseksi ja pehmeäksi. Jos minun ehdottomasti olisi otettava koira petikaveriksi, kuten monet oikeat koiramiehet eikevät, valitsisin varmasti bernhardilaisen mieluummin kuin schäferin.

Koulupoikasesta lähtien olen suunnattomasti ihailnut nimenomaan kukaan sveitsiläisen Pyhän Bernhardin luostarin maailmankuuluja koiria, jotka munkkiensa kanssa ovat omistaneet koko elämänsä hyvän ekevyydelle. Tämä perinne on jo iäniköinen. Pyhän Bernhardin luostari perustettiin jo 962 ja sen sijaitsee Bernhardin alppisolan ylimmällä kohdalla. Siitä lähtien nämä munkit ovat koirineen etsineet ihmistä alpeilta, s.t.s. rienäneet harhautuneiden alppikiipeilijäin avuksi ja koiriensa avulla pelastaneet monta ihmistä maalliselta kuolemalta ja sanansa avulla ehkä monta ikuiseltakin kuolemalta.

Bernhardilaiskoirista on kerrottu monia ihmeellisimpiä juttuja, kuinka ne lumimyrskyjen keskellä, alppivyöryjen sattuessa ja muussa jumalanimassa ovat vainullaan hakeutuneet onnettoman ihmisen luokse. Jos osanomainen on ollut tajuihinsa on hän koiran matkaeväistä löytänyt lämmittävän ryypyn kuolemankeiteiden jäsentensä norjistamiseksi ja helpäpöalan pahimpaan nälänhätäänsä. Itäjätkömiä jos tajuihiansakin olevia ovat koirat ilmiömäisten voimiensa turvin laahanneet ihmisten ilmoille. Käsitteestä bernhardilaiskoira on tullut ikäänkuin pekkisetyn hyvän vertauskuva.

Nyt tämä vanha järjestelmä loppuu. Munkit, joiden tehtävän voidaan katsoa loppuneen samalla, kun solan läpi on rakennettu autotie, ovat päättäneet koirankasvatuksen asemasta rakentaa matkailijakodin Himalaijalta. Vanhat uskomukset bernhardilaiskoirat joutuvat eläkkeelle... Mutta siitä huolimatta tekee mieleni sanoa kolminkertainen hau, mikä on yhtäkuin: eläköön bernhardilaiskoira!

Mitenkähän olisi — tarvittaisinkohan niitä Suomen Lapissa ja suostuisiva kohan ne siellä elämään!